

A műbalhé kóroktanához

VISSZHANG - XLVII. évfolyam 21. szám, 2003. május 23.

A Magyar Könyvkiadók és Könyvterjesztők Egyesülete eddig szervezte a könyvhetet, most kisajátította. Mint közismertté vált, azt az önkényes döntést hozta, hogy a Vörösmarty téren csak az ő tagjai jelenhetnek meg. Kolosi Tamás, az MKKE felügyelőbizottságának elnöke a felhördülést, mely ezt követte, volt szíves műbalhének nevezni [Előzménye: Kolosi Tamás: Az Ünnepi Könyvhét és az MKKE, ÉS, máj. 16. - a szerk.].

Ha igaz az az állítása, hogy az MKKE-nek jelenleg 150 tagja van (miközben január végén frissített honlapjuk még csak százhuszról tud), csínyjük majdnem teljes sikerrel járt: 30 könyvkiadó és -terjesztő beletörődött, hogy a Vörösmarty téri ünnephez és üzlethez csak az önkéntes egyesületi tagságon keresztül vezet az út.

Ám ahogy az néha előfordul, akadt egy kiadó, amelyik nem okos volt, nem a "jobb a békeesség" bölcsességét vallotta, hanem elvi álláspontra helyezkedett. S ami meglepő, akadtak kiadók - régi és új MKKE-tagok, nem MKKE-tagok -, amelyek szolidaritásukat fejezték ki vele, s akadtak ismert értelmiségiek, akik ugyancsak hangot adtak annak a véleményüknek, hogy az Atlantisz Kiadót nem lehet kizárni a könyvhét központi helyszínéről.

Jobb híján az egyesület három fő tisztségviselője védi a mundér becsületét: az igazgató, az elnök és a felügyelő. Fő igyekezetük arra irányul, hogy az Atlantiszt, s főképp annak igazgatóját, Miklós Tamást békebontóként mutassák be, hepciáskodó zavarkeltőnek, s leválasszák a vele egyetértőktől. Azok megtévesztettek, ő megtévesztő. "...tiltakozik, szervezkedik, fűhöz-fához rohangál" - írja a kiváló Kolosi.

Régi reflex. A sorok írójának neve 1977-től sok tiltakozási íven megtalálható. Akkor is voltak megtévesztettek, s ha az ív történetesen nem szeplőtelenül fogant, hanem valaki szervezte és ezért fűhöz-fához rohangált, az ellenségnek minősült.

A denunciációktól hemzsegek a főtisztviselők nyilatkozatai is. "Politikai kapcsolatainkat mozgósítani magánérdekünk miatt": ez például a jelesebbek közé tartozik. De van újdonság: az egyik Miklós Tamást barátjának nevezi, a másik elárulja, hogy az Atlantisz az ő titkos favoritja, s mindhárom hangsúlyozza, hogy az Egyesület kapuja nyitva áll. Ha azon belép, elhárulnak a cáfolhatatlan argumentumok (a tér korlátozott kapacitása, a kiadó a könyvhétől eltérő profilja és hasonló). Akkor az Atlantisz helye ott lesz, ahol megalakulása óta minden évben volt: a legjobb magyar könyvkiadók között a Vörösmarty téren.

Radnóti Sándor